

1927-01-28

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Else Jensen, Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

Efter at Harald Giersing i få dage havde været syg af influenza, fik han lungebetændelse.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Harald Giersing

Johanne Giersing

Bodil Hauberg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.

Jensens Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Harald Giersings død var uventet. Alle havde det så godt med ham. Syberg håber, at Besse/Johanne klarer det. Bodil Giersing skrev, at Harald Giersing var meget bange for at dø, og at Besse/Johanne holdt ham i sine arme de sidste fem timer og sang for ham.

TRANSSKRIFTION

Pilegården 28-1-27

Kære Johannes V. og Else.

Tak for Eders Brev. Ja det var rigtignok et uventet Dødsfald, man rammes ofte der hvor man er mest sikker. At det netop skulde blive Giersing. Nu bag efter er det som man gaar med daarlig Samvittighed fordi man aldrig har haft en Antydning af Frygt derfor. Ingen er jo sikker for Knokkelmandens Besøg. Og hvor godt vi alle havde det med Giersing – allesammen – faar man først gjort sig bevidst nu – da det er for sent. Men maaske er den Glæde man aldrig bliver sig bevidst den største. Jo ældre man bliver jo mere usikker bliver man over for Bedømmelsen af Værdier. Jeg vil haabe Besse bærer sin Skæbne hvor haard den end er. Han bar hende paa Hænderne. Jeg fik et Brev fra Bodil Giersing samme Morgen han var død og jeg kan ikke lade være med at fortælle Jer indholdet. G. var meget ængstelig for Døden og vis paa at han skulde dø. Besse [”Besse” overstreget] Han døde i Besses Arme mens hun i 5 Timer i Træk sang for ham alle sine Sange lige fra hendes italienske Viser til ”Bro Bro Brille” – mens Taarerne trillede ned ad hendes Kinder - - Jeg kommer til København sidst i Fbr. Mange Hilsener Eders hengivne Fr. Syberg.

Pilegaarden 28-1-27

Kære Johannes V. og Else.

Tak for Ederes Brev. Ja det var rigtig nok et uventet Dødsfald, man rammes ofte der hvor man er mest i Vrede. At det netop skulde blive Chiering. Men tog efter er det som man gaar med daarlige Samvittighed fordi man aldrig har haft en smidning af Frygt derfor. Tusener jo i Vrede for Knokkelmandens Brud. Og hvor godt vi alle havde det med Chiering — allesammen — saa man først gaar sig bevidst an — da det er for sent. Men maaske er den Glæde man aldrig bliver sig bevidst den største. Jo ældre man bliver jo mere usikker bliver man over for Bedømmelsen af Verden. Jo vil haat Berne taer sin Hædse hvor haard den er. Man har hende som Hædserne. Jo fik et Brev fra Bodil Chiering samme Morgen han var død og jo kan det lade være med at fortælle jer Indholdet. B. var meget angstfuld for Døden og vis på at han skulde dø. ~~Men~~ Han døde i Berne stue mens hun i 4 Timer i Træk sang for ham alle sine lange lige fra hendes italienske Viser til "Bro Bro Brille" — mens Tænderne trilledes ned ad hendes Kinder — Jo komme til København sidst i Febr. Mange Hilsener
Ederes hengslede Fr. Søberg.